

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ.

7.

Η ΧΩΡΑ.

Εἰς τὴν χώρα, λέει, ὅπου πᾶς, λέει,
πᾶσα θύρα, λέει, μὴ κτυπᾶς, λέει,
γὰρ κόσμος, λέει, εἴν' ἐκεῖ, λέει,
καὶ καλοὶ, λέει, καὶ κακοί.

—ο—

Ἐκεῖ μάθε, λέει, πῶς κἀνεῖς, λέει,
δὲν γεννιέται, λέει, ἀγενής, λέει,
μὴ μυρίῃς, λέει, τὸ χωρὶς, λέει,
σὲ τὸ λέει, λέει, ἡ Μαργιώ.

—ο—

Κοίταξ' ὅταν, λέει, ὁμιλῇς, λέει,
νὰ προσέχῃς, λέει, πῶς λαλεῖς, λέει.
πολλοὶ εἶναι, λέει, καὶ μ' αὐτὰ, λέει,
καὶ μεγάλα, λέει, καὶ πλατὰ.

—ο—

Ὅποιον βλέπῃς, λέει, μὲ χρυσᾶ, λέει,
νὰ φουσκώνῃ, λέει, νὰ φυτᾶ, λέει,
μὲ γυρεύῃς, λέει, ἂν πεινᾶ, λέει,
βγάλ' τὸ φέσι, λέει, ταπεινά.

—ο—

Θ' ἀπαντήσῃς, λέει, βουλευτῇ, λέει,
μὲ τὴ μύτη, λέει, σηκωτῇ, λέει,
Κ' ἂν δὲν ξέρῃ, λέει, γρὺ νὰ πῇ, λέει,
εἶναι ῥήτωρ, λέει, σιωπῇ.

—ο—

Θὰ ἴδῃς, λέει, λοχαγοῦς, λέει,
ταγματάρχας, λέει, στρατηγοὺς, λέει,
μ' ἐπωμίδας, λέει, κεντηταῖς, λέει,
καὶ μὲ πτέρναις, λέει, τρυπηταῖς.

—ο—

Τῆς Ἑλλάδος, λέει, μέγα φῶς, λέει,
εἴν' ὁ κοῦρκος, λέει, ὁ σοφός, λέει,
ποῦ κουνιέται, λέει, σοβαρά, λέει.
Μὰ μετάνοια, λέει, μὲ οὐρά!

—ο—

Θὰ διῇς ἴσιος, λέει, καὶ πολλοὺς, λέει,
πατριώτας, λέει, τοὺς καλοὺς, λέει,
μισθοὺς νάχουν, λέει, δύο καὶ τρεῖς, λέει,
νὰ παχαίνῃ, λέει, ἡ πατρίς.

—ο—

Θ' ἀκοῦς ἄλλους, λέει, νὰ σὲ λέν, λέει,
πῶς τὸν τόπον, λέει, αὐτὸν κλαῖν, λέει,
πῶς ὁ κόσμος, λέει, θὰ πνιγῇ, λέει,
ἂν δὲν γίνουν, λέει, ὑπουργοί.

—ο—

Νὰ φερθῇς, λέει, μὲ πολλή, λέει,
μὲ μεγάλη, λέει, συστολή, λέει,
ς' τῆς Ἑλλάδος, λέει, τοὺς γαμπροὺς, λέει,
τοὺς ἐνδόξους, λέει, καὶ λαμπροὺς.

—ο—

Ὅταν βλέπῃς, λέει, μὲ κυρά, λέει,
μὲ καπέλλα, λέει, μὲ πτερὰ, λέει,
ποῦ τὰ ἤδρε, λέει, δὲν ῥωτᾶς, λέει,
καὶ γλυκὰ, λέει, χαιρετᾶς.

—ο—

Ἄν δὲ ξεύρῃς, λέει, Ταλλικὰ, λέει,
εἴσαι ζῶον, λέει, παστρικά, λέει,
κ' ἂν τὸ χέρι, λέει, στρογγυλὰ, λέει,
δὲν τῇ δώπῃς, λέει, σὲ γελᾷ.

—ο—

Ἄν σὲ πάρῃ, λέει, ς' τὸν χορὸ, λέει,
μὴ φερθῇς, λέει, σὰν μωρὸ, λέει.
Ὅταν παίζῃ, λέει, ὁ ζουρνᾶς, λέει,
σὰν ἀνέμη, λέει, νὰ γυρνᾶς.

—ο—

Σ' τῇ μαζούρκα, λέει, πετακτὸς, λέει,
καὶ ς' τὴν πόλκα, λέει, πηδηκτὸς, λέει,
μὴ γλυστρήσῃς, λέει, προσοχῇ, λέει,
καὶ γελᾶσθ, λέει, μὲ ψυχῇ.

—ο—

Κ' ἂν χορτάσῃς, λέει, ἀρχοντῆς, λέει,
καὶ κλωτσητῆς, λέει, καὶ δοντιαῖς, λέει,
ἔλα πίσω, λέει, ς' τὸ χωρὶς, λέει,
ς' τὴν πιστὴν σου, λέει, τὴν Μαργιώ.

Τὰ κυριώτερα τυπογραφικὰ παροράματα εἰς τὴν
περὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνίσματος ἐκθεσιν.

Στῆλ. 2. στ. 3-6 καλὸν ὁμῶς. γρ. ὁμῶς καλόν.

α 4. Ὑραψωδίας. γρ. Ὑραψωδίας.

α 5. στ. 43. προῖωνίζων. γρ. προῖωνίζων, στ. 44
(Ἀλπηνὸς ἢ Ἀνθηλός) γρ. (Ἀλπηνὸς ἢ Ἀλπηνό),
Ἀνθηλός.

α 6. στ. 20 καὶ πρωτεῦον. γρ. τὸ πρωτεῦον. στ.
οὔτε ἐσχεδιάσθη γρ. οὐδ' ἐσχεδιάσθη. στ. 52. Πῶς
μὲ δάσος, γρ. πῶς δὲ καὶ μὲ δάσος.

α 7. στ. 43. ἐλλείμματα. γρ. ἐλλείμματα. στ. 58
θάσις γρ. θάσις πάσης.

α 13. στ. 36 βαθύς. γρ. βαθὺς ἐκ. στ. 43 τρέχει).
γρ. τρέχῃ. στ. 44 τῆς ληγούσης, γρ. τῆς ληγούσης)
στ. 45 ταντόσημα. γρ. ταυτόσημα. στ. 52. οὔτε
καὶ. γρ. στ. 55. geminentur γρ. geminantur.

—ο—